

O B E C N Í

Zpravodaj

DOLANY - DEBRNO

V tomto čísle najdete:

- * Ohlédnutí za pochodem Josefa Kloučka
- * Plánované akce na rok 2019-2020
- * Zpráva z MŠ, Zpráva ze ZŠ
- * Společenská kronika

- * Život na dolanském ranči
- * Fotbalové okénko
- * TJ Sokol Dolany
- * Letiště Vodochody

Ohlédnutí za pochodem Josefa Kloučka

47. ročník pochodu Josefa Kloučka se uskutečnil 12. října 2019. Tento ročník nám počasí velmi přálo, dalo by se říct, že bylo téměř letní počasí a tak není divu, že se na pochod vydalo snad nejvíce lidí, co já pamatuji. Někteří šli pěšky, někteří jeli s dětmi na kolech, někdo šel bos a někdo se vydal na trasu se psy. Já s Davidem jsme se opět vydali na 50 kilometrovou trasu a zvládli jsme ji rychleji než loni za 9 hodin a 8 minut. Už se těšíme na příští rok, kdy se bude pochod konat 10. 10. 2020, tak snad bude opět hojná účast a pěkné počasí.

Moc děkujeme všem organizátorům a kontrolám!

**CELKEM SE ZÚČASTNILO 90,
Z TOHO 34 POCHODNÍKŮ A 56 KOLAŘŮ**

Statistika pochodu:

17 km pěšky 22 celkem

Nejmladší Jakub Jindřich
Nejstarší Miroslav Košťál

17 km kolo 13 celkem

Nejmladší Kerstin Šochová
Nejstarší Vladimír Soukup

35 km pěšky 6 celkem

Nejmladší Zuzana Zimová
Nejstarší Petr Jůza

35 km kolo 34 celkem

Nejmladší Matyáš Otiepka
Nejstarší Hana Králová

50 km pěšky 6 celkem

Nejmladší Tereza Vlasáková
Nejstarší Miroslav Halík
Jediná žena Tereza Vlasáková

50 km kolo 9 celkem

Nejmladší Petr Dobš
Nejstarší Miroslav Štulík

Tereza Vlasáková a Martina Maříková

Plánované akce na rok 2020 (do května)

26. 12. 2019	Turnaj ve stolním tenise	6. 3. 2020	MDŽ
27. 12. 2019	Zamykání Vltavy - Rybářská	21. 3. 2020	Bakus
24. 1. 2020	Kurz první pomoci	30. 4. 2020	Čarodějnice
15. 2. 2020	1. Dolanský Gala Ples	7. 5. 2020	Vatra míru a lampionový průvod
16. 2. 2020	Maškarní rej pro děti	30. 5. 2020	Dětský den

Zpráva z MŠ

Jak si správně čistit zoubky a další zajímavosti o zubní hygieně jsme se s dětmi ve školce dověděli z vyprávění - z přednášky paní Fibichové, která se touto oblastí zabývá.

Děti pozorně naslouchaly a na závěr jsme se všichni společně naučili básničku:

„Čistím zuby řízy, řízy, ať jsou bílé jako brízy.“

Děkujeme za příjemnou a zábavnou přednášku a již se těšíme na další.

Tříkrálová koleda

**My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví
vinšujem vám.**

**Štěstí, zdraví, dlouhá léta, my jsme k vám
přišli z daleka.**

Závěr roku 2019 v naší Mateřské škole je jako každoročně ve znamení příprav na Vánoce a těšení se na Ježíška. Advent - období klidu a tajemna je pro děti magickým obdobím. Doufám, že i tato atmosféra panuje ve všech rodinách a tím se dětem umocní citové prožívání předvánočního času.

Přejeme všem zdraví, klid, pohodu a hodně sil na výchovu dětí a mnoho úspěchů v roce 2020.

Děkujeme Vám za Vaše pozornosti, dary a dárky, kterými děláte našim dětem radost. Moc si toho vážíme.

Na závěr mi dovolu citát německého filosofa Immanuela Kanta:

„Vychovávat - to je největší a nejtěžší problém, který je možno člověku uložit.“

Za kolektiv zaměstnanců MŠ SLUNÍČKO Dolany nad Vltavou Alena Klimentová

Život na dolanském ranči – „Nezapomenutelný koňský tábor“

Milí čtenáři,

je to tu! Právě začínáte číst asi neočekávanější a nejzajímavější článek tohoto roku. Posledně jsem nastínila, o čem tento článek bude a jak moc se těším, až vám budu moci barvitě popsat, jakou událostí jsme další krásný rok s dětmi, uzavřeli.

Na stroji času zapneme tlačítko ON a společně se vrátíme do slunného léta. Přesněji do posledního týdne letních prázdnin, kdy jsme se vydali na první dětský koňský tábor, který pořádal náš ranč. Všichni se těšili, už od jara, ale když do odjezdu zbývalo pouhých pár dní, natěšenost všech byla tisícinásobně větší. Přisel den „D“ čtvrtek 22. 8., 14:30 hod. Všichni účastníci byli na dolanském nádraží celý nedočkaví. Huráááá, je to tady, jedeme na tábor do malebných a celým kroužkem oblíbených Svatošských skal u Karlových Varů. Cesta byla pohodlná a tichá. Divíte se, že píší tichá? Nediňte, tichá byla, protože hodný pan řidič autobusu, jako obvykle rozdal, nepostradatelná sluchátka k obrazovkám na sedačkách. Všichni byli kupodivu, jako pěny. Není bohužel možné, abych vám popsala den za dnem či zážitek za zážitkem, který jsme na táboře prožili, musíme taky ve zpravodaji nechat místo pro jiné příspěvky, ale i přes to se budu snažit vyprávět vše tak, jako byste tam byli s námi.

Tábor začal tradičně, rychle si všichni našli místo na spaní (hlavně vedle sebe mít nejlepšího kamaráda), kufry, tašky a batohy se naházely do rohu, zdlábla se večere, proběhlo vyčištění zoubků a šlo se do hajan. Každý den hlavní vedoucí kovboj Ruda pořádal dětmi velice oblíbenou rozcvičku. Ani vám nevím, kolikrát za den, zkoušely polemizovat o tom, proč rozcvička, a proč každý den a k čemu je, atd. Ruda byl však neoblomný a stejně jako pravidelnou rozcvičku dodržoval ranní budíček, nebo úklid pokojů. Musím však říct, že děti byly vzorné, každý měl krásně ustláno a uklizeno. Mezitím táborové kuchty buchtu Míša a já, připravovaly, jak jinak, než výbornou snídani formou švédských stolů. Na stole bylo snad vše, na co si můžete jen vzpomenout, od šunky, sýru, marmelád, medů, až po kuličky s mlékem či Nutellu. Stejně tak svačinky, obědy a večere. K obědu vždy výborné jídlo, polévka a hlavní chod. No a večere, tak těmi jsme s Míšou děti vždy naprosto nadchly. Za mě s Míšou mohu říci, že všichni byli výborní strávníci a byla radost starat se o jejich bříška. Byly jsme unavené, ale to, když vám děti vrací prázdné talíře a pějí ódy a chválu na jídlo, které jsme jim ukuchtily, byla pro nás ta největší odměna.

Dost o jídle a cpaní se. Hlavním tématem tábora jsou přeci koně a vše co jsme v areálu dětského ráje i mimo něj zažívali. S koňmi děti byly od rána do večera. Ráno vstaly, nasnídaly se, vyčistily zuby a už letěly do ohrad pro koně. Nejdřív koníky nakrmily, vyčistily a pak se mohlo jít jezdit. Nebudete mi věřit, ale na jízdárně bylo pořád živo. Dokonce nám jeden den Kája Jelínek nachystal westernovou disciplínu a tou byla jízda okolo barelů. Kapitánky měly tu čest si jízdu na koni mezi barely zkusit, a aby v tom nebyly samy, začaly na celý areál křičet, ať si Ruda sedne na koně a co nejrychleji objedná barely na čas. Do soutěže na čas se zapojil i Kája a nakonec jsem se před závoděním neschovala ani já, ale byla to obrovská sranda. Všechny děti stály okolo jízdárny, křičely, tleskaly a fandily. Byl to krásný zážitek a nejkrásnější na tom byla asi ta spontánnost všech zúčastněných a diváků.

K večeru, když děti daly koníkům večeri a nechaly je uložít se ke spánku, byla řada na další zábavě. Areál Svatošky dětský ráj, je totiž opravdu ráj a není tu o

zábavu nouze. Když se zrovna nepracovalo s koňmi, visely děti na lanovém centru, nebo hopsaly na obrovitánské duhové trampolíně. Náš hodný Kája také napustil bazén, aby si v těch pařácích děti užily vodních radovánek. Vodních radovánek jsme si užili až, až. V táborovém programu jsme totiž naplánovali sjezd řeky Ohře. Nejdříve jsem se bála, jak Ohři na raftech sjedeme, protože je většinou

málo vody, ale ani to nás nezastavilo, byli jsme rychlí, jak motorové čluny. Bylo nás tolik, že jsme museli vyrazit na šesti raftech, každý raft měl kormidelníka dospěláka, ale jedna posádka měla kormidelníka zkušenějšího a lepšího, než by byl jakýkoliv dospělák. Tím šikovným kormidelníkem, který celý úsek sjel bez jediného zaváhání, byl Matyášek Otiepka a já bych ho v tomto článku chtěla vyzdvihnout a pochválit. Maty, jsi neskutečný frajer a smekám před tebou svůj kovbojský klobouk. Navíc Matyáš, byl na táboře jediný kluk a vydržet v tom babinci určitě nebyla žádná legrace. Doufáme však, že i přes tu obrovskou holčičí převahu si tábor užil a bude na něj dlouho vzpomínat. Když naše vodácká výprava pomalu končila a blížili jsme se zpět do Svatošek, byli jsme rádi, že bylo splouvání zvládnuto, bez toho aniž by se někdo v řece cvaknul, jak říkají vodáci. Radost nám však nevydržela dlouho, protože Ruda u břehu rozpoutal velkou námořní bitvu. Bylo šílené horko a tak jsme nakonec naskákali do řeky a cákali vodu po druhých, co nám síly stačili, byla to velká zábava a klidně bychom v té vodě vydrželi, až do večera.

Během pobytu probíhala celotáborová hra „po stopách divokých koní“. Děti na začátku tábora utvořily dva týmy a ty mezi sebou celých 10 dní soutěžily. Byla pro ně připravena spousta soutěží, ve kterých mohly sbírat body a ty byly na konci tábora sečteny. Body sbíraly také za noční bojovky, které odvážně zvládly či za hledání zlatých kamenů v mučírně v Lokti, kam se šlo jeden den na výlet. Na konci tábora byl vyhlášen tým, který zvítězil, ale samozřejmě ani druhé místo není k zahoezení. Všichni dostali krásné diplomy a medaile s logem Appaloosa Ranche Kocanda. Vrcholem tábora byla však vytoužená diskotéka. Ani bych nevěřila, kolik ta malá tělívka vydrží. Trsaly by snad do rána, energie měly tedy na rozdávání. Vřak se, ale nebojte, nás dospěle uložily do postelí, a když diskotéka skončila, šly taky spát. Jen ráno je tahat z postelí, to byl nadlidský úkol. Néé, neberte mě vážně, dělám si jen srandu ☺.

Koukám, že píšu a píšu a on mi ten obecní úřad určitě řekne, že jsem se s takovým slohem asi zbláznila. No snad ne, chtěla bych totiž ještě na závěr poděkovat.

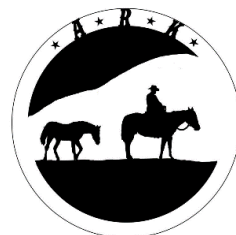
Děkujeme areálu Svatošky dětský ráj, kde o nás pečovali a starali se Kája Jelínek, Janička Šperlová a vždy ochoten pomoci s čímkoli i správce areálu Zdeněk Smělý. Udělali pro nás, co nám na očích viděli. Janička nám dokonce dala k dispozici svoji kuchyň k vaření. Kája dal k dispozici své krásné a hodné appaloosy a neustále se nám u koní věnoval. Dokonce si udělal čas, aby vzal kapitánky ranče na vyjížděku do Slavkovských skal a lesů. Oba jsou to neskuteční lidé a my ještě jednou a nastotísíkrát děkujeme. Dále bychom chtěli poděkovat děvčatům praktikantkám Adrianě Vilímové, Páje Kopsové, Elišce Sobotkové a Tereze Harmanové, které nám na táboře byly obrovskou pomocí a z jejich strany se jednalo zcela o dobrovolnickou činnost. Nejvíce bych chtěla poděkovat Karolíně Dvořákové, byla totiž naprosto neskutečná. Jen s údivem jsme zírali, jak je tohle děvče šikovné, pracovité a nedala pokoj, dokud neviděla, že opravdu pomoci nepotřebujeme a že je vše hotové. Karolínko, patří ti naše obrovské díky. Stejně tak, děkujeme za dobrovolnickou činnost Míše Jiráskové, která byla hlavní kuchařkou a obstarávala chutě a hladová bříska malých indiánů i v deset hodin večer. V neposlední řadě Danovi Jiráskovi za zastání postu „sportáka“, který nebyl pouze přes sportovní aktivity. Byl prostě skvělý, protože pomohl se vším, co bylo zrovna potřeba. Nyní už mi zbývá pouze jedno zatím nevyřčené poděkování a to je poděkování stvořitelům (navždy připomínající vzpomínky) táborového videa William Purgert – WP-studio, děkujeme, děkujeme, děkujeme. Pokud jste táborové video doposud neviděli, vyhledejte FB stránky Appaloosa Ranch Kocanda, nebo Youtube kanál ranče, kde můžete vše zhlédnout.

Ufff, článek je u konce a já pořád stejně v paměti hledám a tápu, jestli jsem na nic nezapomněla. Aáá, už vím. Ještě vzkaz pro rodiče ratolesť z kroužku.

Drazí rodiče, tábor byl vyčerpávající, nebudu Vám lhát. Avšak s Vašimi dětmi bylo jednoduché mít tu vydanou energii zase hned nazpět. Vřechny jsou totiž skvělé, hodné, milé, obětavé, láskyplné a každou vteřinu tábora nám dávaly najevo, jak jsou šťastné, jak se jim na táboře líbí a jak nás mají rády. Na začátku jsme se s Míšou modlily, aby tábor rychle utekl, ale když tábor končil, seděly jsme před chatou

na schodech a obě brečely, jako želvy, že už se jede domů. Rychle jsme si na ty Vaše miláčky zvykli. Děkujeme za ně!

Moc se omlouvám, už opravdu končím. Moc děkuju všem čtenářům, snad budete mít trpělivost přečíst článek, až do konce. Všem přeji krásné a veselé Vánoce, plné pohody a klidu, dětičkám samozřejmě hodně dárků od Ježíška a v příštím roce na viděnou. Ať do něj všichni vkročíme tou správnou nohou.

Appaloosa Ranch Kocanda, z. s. Nikola Surá

~ Společenská kronika ~

Narozeniny oslavili nebo oslaví:

Krutská Jaroslava	70	Pémová Valerie	70
Kozelková Marie	75	Soukupová Libuše	80
Vlasáková Jiřina	80	Vospálek Miroslav	81
Holeček Stanislav	84	Helebrantová Zdeňka	85
Kaluš Josef	86	Míková Květa	88
Vondrová Anna	89	Bílá Eva	91
Lukášová Zdeňka	91	Laňová Marie	97

Narození dětí:

Hájková Jasmína Hanáčková Barbora

Navždy nás opustili:

Vlasáková Kamila Maňhová Anna
Vlasáková Jarmila

Věra Pokorná

Zpráva ze ZŠ

A začala škola...

Myslím, že začátek školního roku se vydařil. Děti přišly do nového, voňavého, a tak nebyl důvod si ztěžovat. Možná nyní, když je vše běžné, už ne tak voňavé a ještě k tomu přibýlo čtení, psaní, poslouchání, tak to už někteří zase tak moc do školy ráno nespěchají. A tak jsme se rozhodli nalákat do školy rodiče, aby nám tam nebylo smutno ☺. První vlašťovkou bylo setkání s Radkou Šnýdrou - logopedkou, která nám povídala o školní zralosti, o tom, co by mělo dítě zvládnout před vstupem do školy. Je velká škoda, že toto téma zajímá tak málo rodičů. Na podzim jsme připravili tvořivou dílnu pod vedením Pavlínky Vinczeové, kde se vyráběly podzimní věnce. Výtvary byly velmi zdařilé, je možné je vidět ve fotogalerii na Rajčeti. Tento den byl nabitý, protože vedle ve třídě se konalo setkání s Jířím Průšou a téma bylo moderní a dotýkající se nás všech - Dítě a internet. Obě dvě akce na rodiče zapůsobily - z jedné odcházeli rodiče plni myšlenek o svých dětech, o jejich bezpečí, o využití jejich volného času a z druhé odcházeli ověnčení velice povedenými věnci.

Tvoření se v naší obci chytlo, a tak paní Vinczeová svolila k setkání nad vánočními dekoracemi. Účast nás všechny mile překvapila a trochu zaskočila - málo věnců. Naštěstí se účastnice mezi sebou podělily a každý měl šanci tvořit. Hodnotu těmto výrobkům přidala keramika z chráněné dílny Arkádie - Teplice, kteří nás zásobili svými výrobky i na jaro, tak se těšíme na další podvečer. A protože se blíží čas, kdy Ježíšek nosí dárky a je dost možné, že dětem přinese mobilní telefon, tak je tu nabídka pro rodiče, aby se uměli postarat o bezpečí svých dětí. Na 6. 12. od 18,00 v ZŠ připravena beseda s panem Průsou právě na toto téma. Těšíme se na hojnou účast, protože se tento problém dotýká většiny z nás. A pak už jen těšení na Vánoce. Letos bychom chtěli ve škole usmažit řízek, udělat bramborový salát a k tomu si upéci linecké. Držte nám, palce, ať se dílo podaří a náš nový požární hlásič zůstane v klidu. Ale po vánočních prázdninách se opět těšíme na ty velké občany, protože 24. 1. 2020 nám přijede povídat o první pomoci záchranář Marek Hylebrant, řekla bych už náš starý známý, jednou přednášel dospělým a později i dětem. Opakování první pomoci proběhne až v novém roce, takže přeji všem, aby se vydařil v klidu a v radosti zbytek roku starého a celý nový rok proběhl tak, aby první pomoc byla jen dovednost, kterou nebudeme muset použít.

Vydařený nový rok Vám všem za celou naši školu přeje Jarmila Momutová

Setkání seniorů

V sobotu 23. 11. se v restauraci Na Hřišti sešli senioři s dětmi z Mateřské a Základní školy. Děti společně seniorům zazpívaly vánoční písničky.

K tanci a poslechu zahrál Jiří Blažek. Posezení bylo zpříjemněno sladkým i slaným občerstvením a senioři dostali na památku kalendář na příští rok.

Děkujeme za příjemný večer a již se těšíme na další setkání s nastupující mladou generací a na vzájemné popovídání si mezi sebou!

Dolanští senioři

Něco z fotbalového zákulisí

Nepíše se mi tento článek lehce. Po zdařilejších obdobích, kdy byl v našich luzích a hájích relativně klid a mohli jsme se krásně fotbalem bavit a neřešit závažnější problémy se musí uznat, že na každý tým jednou dojde.

Po mé půlroční pauze, která byla vynucena rodinnými důvody, jsem se vrátil k trénování dolanského áčka. Byla to spíše z nouze ctnost, neboť trenéři na stromě nerostou a v našem prostředí, teď už mohu říci i dost specifickém, to není pro nikoho jednoduché.

Letní příprava i v důsledku těchto nedorozumění začala později, než jsem zvyklý. Naše prostředí je specifické zejména tím, že máme v týmu celou řadu směnařů, tudíž i tréninky a jejich dávky se musí v přípravě rozdělit bez ohledu na počet tréninkových jednotek. Do toho jsme absolvovali s částí hráčů i soustředění na konci července ve Vysokém nad Jizerou a rozhodně jej považuji za povedené. Méně už povedenou považuji letní přípravu, která byla z mého pohledu dost uspěchaná a s minimem přípravných zápasů. Některé zápasy nám odřekli soupeři na poslední chvíli, takže jsme nakonec sehráli pouze jedno přípravné utkání.

To nejdůležitější se odehrálo ještě před mým příchodem zpět do funkce trenéra. Nemůžeme si říci, že se nic nestalo. Osobní antipatie mezi některými hráči a celková atmosféra v týmech dosáhla takové úrovně, že se stalo to, co se prostě odehrát dříve nebo později muselo. To, že tím utrpěla kvalita týmu jako celku je jasné. Nemá smysl plakat nad rozlitym mlékem, můžeme tuto záležitost prostě buď táhnout před sebou jako balvan anebo se z ní poučit a začít makat více na svých nedostatcích. A to platí jak u hráčů, tak i u trenérů, tak i v lidech, kteří se okolo fotbalu pohybují.

Z klíčových hráčů minulé sezóny jsme v A-týmu nemohli počítat s Martinem Peškem (Čechie Kralupy), Matějem Šenkýřem (Libčice nad Vltavou), Jardou Zavadilem (B – tým) ani Petrem Špičkou (B - tým). Všichni ještě loni patřili k pilířům týmu, tedy jednalo se o velmi citelný zásah do týmu.

Příchody jsme nestihli skoro řešit, povedlo se dotáhnout příchody některých mladých perspektivních hráčů, kteří si však musí na dospělý fotbal ještě zvykat. Proto je nutné mít u těchto kluků trpělivost, té mám za svou dlouholetou praxi dostatek.

Za mě by to bylo všechno pozitivně naladěno nebýt věcí, které nám kalí náladu i v dobách rozvoje, tím největším propadákem je velké množství zraněných hráčů, z nichž někteří jsou zraněni dlouhodobě. Přejme jim brzké uzdravení a pro nás trenéry to znamená další úkol, neboť na dva týmy nejsme v současné době vyzbrojeni tak, abychom mohli úspěšně válčit na všech frontách.

Co se týká zimní přípravy, dolanské áčko bude začínat nezvykle brzy, musíme totiž dohnat manko z léta i předchozí zimy a já věřím, že bodů uhrajeme více než na podzim, který byl ovlivněn velkým množstvím zápasů, do kterých jsme nastoupili v nekompletním složení vzhledem ke zraněním. Naším cílem bude také zlepšit vzájemné vztahy mezi naším áčkem a béčkem, které – nebudeme si nalhávat – nebyly v počátku této sezóny zrovna nejlepší. Netvařme se, že se nic nestalo, ale pokud nám jde o společné cíle a ne hraní na svých vlastních písečkách, budeme muset každý udělat vstřícný krok. Chceme přece všichni vidět parádní fotbal v Dolanech, o to by nám všem společně mělo jít.

Lukáš Moravec

První koňské „mini“ závody

Sobotní dopoledne 2. listopadu bylo u řeky a na pastvinách za hřištěm plné napínavého očekávání, co se bude dít. Chystaly se první koňské „mini“ závody koní u Jirásků. Katka Soukupová, majitelka koní, připravila soutěžní trať, „závodní“ koně a věcné ceny nejen pro vítěze. Závodilo na čas a druhá disciplína byla bodovaná a zaměřená na všestrannou spolupráci jezdce a koně, vše pod spravedlivým okem rozhodčího. Závody se setkaly s velkým ohlasem všech přítomných, a proto vás touto cestou zveme na další

ročník, který je tentokrát plánován na jarní měsíce. Jedná se o otevřený závod pro děti a doprovod stejně tak pro zájemce - nejezdce. Vítězům patří obrovská gratulace, dále děkujeme všem, které přišli a závodili, fandili anebo seděli na koni poprvé v životě. Velké poděkování také těm, kteří pomohli s organizací celého závodního dne, nejen se zajištěním bezpečnosti všech závodníků, ale i za pomoc s přípravou zmiňovaného pohoštění. Fotky z akce je možné nalézt na facebooku Koně u Jirásků.

Dolany zažili nečekanou premiéru

V neděli navečer 10. listopadu se ulice Dolan rozsvítily četnými lampióny a pouličními lampičkami. Malé i velké přivítaly v předvečer svátku svatý Martin na bílém koni s družinou. Hořící svíce vyznačovali cestu, kudy se následně vydá průvod dětí s lampióny setmělou obcí. Na malém hřišti, kde průvod končil, bylo přichystáno pro všechny překvapení. Svatý Martin nepřivezl sníh, jak je dle pranostiky obvykle očekáváno, ale živý nádherný bělostný husí pár. Nebylo dítěte, které by si husy alespoň jednou nepohladilo. Proběhla i soutěž v pečení Svatomartinských rohlíčků. Přítomní ochutnávající pro letošní ročník zvolili za vítěze paní Danu Duškovou, děkujeme a blahopřejeme. Též děkujeme

Katce Soukupové a Josefu Jiráskovi za zajištění malého občerstvení pro děti a ochutnávky svatomartinských vín v naší obci. V příštím roce chceme soutěž o Svatomartinský rohlíček též zopakovat a zavést v obci tradici. Je přeci jen pár příležitostí do roka, kdy se lidé v Dolanech setkávají, tak proč ji o jednu nerozšířit právě kolem svátku Sv. Martina.

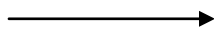
Martin - nikoliv svatý, ale Jelínek

Závady na komunikacích

Narazili jste na svých cestách na závady na komunikacích – výtluky, poškozená krajnice, poškozené těleso vozovky, značení, nefunkční prostup pod vozovkou (voda) atd. Máte možnost vše zaznamenat a dát vědět správě a údržbě silnic a dále sledovat její řešení na portálu Středočeského kraje „MUSÍME TO OPRAVIT“.

<https://www.kr-stredocesky.cz/urad> na pravé straně obdélník – HLÁŠENÍ ZÁVAD NA KOMUNIKACÍCH - nebo přímo **<https://musimetoopravit.cz/>**

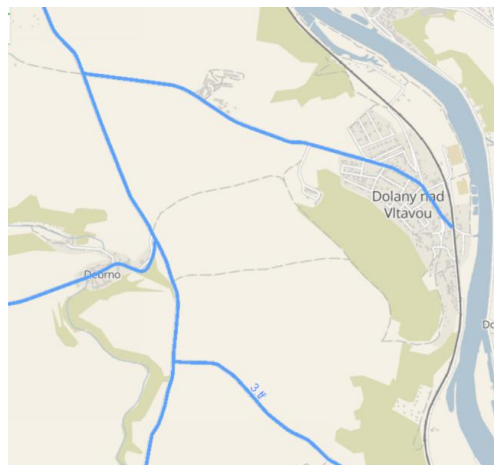
VÝŘEZ s komunikacemi 3. třídy ve správě středočeského kraje

Na komunikacích ve správě obce je oznámení možno provést na OÚ. Také Vám zde pomohou se záznamem do aplikace.

Za silnice bezpečnější

Ing. Tomáš Vlasák

Můj první gól

... je výstižný název projektu zaměřeného na začínající mladé fotbalisty a fotbalistky. Po třiceti letech aktivní fotbalové kariéry, člověk stěží zažije tolik hluboce emotivních sportovních zážitků jako právě s našimi nejmladšími fotbalisty. Málokterý fotbalista si asi vzpomene na svůj opravdu první gól, na ten hluboký zážitek a radost z první výhry nebo naopak slzy a zklamání z prohry. To vše se zapisuje do srdce fotbalisty jako neodolatelná agresivní droga a vytlačuje všechny ostatní. Poslední dobou pro mě bylo velmi těžké hledat motivaci a dnešní fotbal dospělých pro mě začal ztrácet atraktivitu, jak v našich župních soutěžích, tak v dlouhodobě komerčním a politickém trendu dnešního vrcholového sportu. Avšak jako správný závislák fotbalem srdce popsaným, jsem si právě díky našim lvíčátkům našel ke své droze cestu zpět a všechny ty nádherné zážitky plné emocí si s dětmi můžu prožívat znovu, dobýt se jejich pozitivní energií a na oplátku jim předávat všechno krásné, co mi v životě sport dal. Pokud by se k nám chtěl někdo přidat a ve svých dětech vypěstovat fotbalovou neřest, rádi v partě našich kluků přivítáme další kamarády a možná do našeho týmu trenérů, rodičům dobře známé zkratky PPH hledáme právě Vás. Ohlédnou-li se za podzimní část sezony naší přípravky a pro mladší přípravku sezony první, musíme se Vám s radostí pochlubit, že se povedla. Byť se výsledky v této věkové kategorii nezveřejňují, my je známe a máme z nich dětsky upřímnou radost. Nicméně výsledky nejsou důležité a chystáme se pokračovat cestou fotbal pro radost! Na závěr bych chtěl poděkovat samozřejmě kamarádům trenérům PP (Petr Špička, Pepa Pixa), výboru Sokola od kterého máme velkou podporu, rodičům a hlavně samotným dětem, které se ještě na chvíli mají chuť vrátit do reality.

Honza Kopecký - trenér ml. přípravky

Stará garda

Dne 22. 11. 2019 proběhla v restauraci Na hřišti v Dolanech rozlučka Staré gardy Dolany, kde bylo vyhodnoceno 18 fotbalových zápasů, která garda v letošním roce 2019 odehrála. Díky dobré obsluze Ládi a Jiřky Mikových musíme hodnotit rozlučku velmi kladně. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem hráčům, kteří se zúčastnili fotbalových mačů, všem divákům, kteří nám fandí a podporují. Závěrem přeji všem hráčům, fandům, podporovatelům Staré gardy hodně štěstí a zdraví v Novém roce a těším se na další společné mače a setkání.

Jaroslav Hamouz

TJ Sokol Dolany

Říká se, že doba je uspěchaná. Těžko s tím nesouhlasit, když nedávno jsem do zpravodaje psal o finálních přípravách na podzimní sezónu a teď už máme fotbalový podzim za sebou. A nejen fotbalový podzim, ale též většinu ostatních akcí, které jsme chtěli letos zorganizovat.

Předpokládám, že většina čtenářů sokolského sloupku se chce dozvědět novinky „z trávníků“. Ty naleznete v článcích Lukáše Moravce a Honzy Kopeckého. A já se soustředím na některá další témata.

Určitě hlavní akcí podzimu se jako již tradičně stal Pochod Josefa Kloučka. A letos nám na něj vyšlo i počasí. Ten rozdíl teplot a množství srážek ☺, oproti většině posledních let byl tak výrazný, že to pravidelné účastníky nutilo zavzpomínat, kdy naposledy bylo tak hezky. Samozřejmě se to projevilo i na počtu účastníků, kteří si po návratu pochutnali na výborné gulášové polévce. Sluší se poděkovat všem, kteří nám s průběhem akce pomáhali. Od přípravy podkladů a vytyčení tratě (krom výkonného výboru TJ především Míra Halík), přes ranní registrace a celodenní evidenci účastníků na startu/v cíli (Věruška Šichová se Zdeničkou Drápelovou), zajištění kontrolních stanovišť v Levém Hradci (Miloš Kynčl), Okoři (manželé Šimonovi) a Zákolanech (Jirka Vidim a Martin Gembicki), přípravou polévky (Eda Votava) a zajištěním občerstvení v restauraci konče (Jiřka a Láďa Míkovi).

Poděkování si zaslouží i Pěťa Dobš (alias Perdy), který se ve VV TJ mj. stará o dotační programy a kterému se podařilo získat pro náš klub dotaci ze Středočeského Fondu sportu na pořízení nového

traktůrku na sekání. Ten starý poctivě po mnoho let sloužil, ale v posledních letech se náklady na jeho provoz začaly zvyšovat a tak bylo pořízení nového logickým a potřebným krokem.

Dalším projektem, o který se dlouhodobě snažíme, je vybudování hřiště s umělým povrchem, které nejen nám Sokolům v Dolanech chybí. Zkoušeli jsme různé cesty, ale zatím bez úspěchu. Přesto nezůstáváme v této věci nečinní a dle svých možností provádíme postupné úpravy pozemku, na kterém by umělka jednou mohla být. Tou nejbližší, na kterou se chystáme, bude zabudování stožárů osvětlení, na které jsme v letošním roce získali příspěvek v rámci dotačního programu Můj klub od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Vím, že zatím to není nic moc. Ale třeba budeme mít při řešení této záležitosti v příštím roce více štěstí a budování se významnějším způsobem posune vpřed, což je v první řadě o finančních možnostech spolku. Ale to už jsme v příštím roce. Zatím jsme na sklonku toho letošního. A tak mi dovozte, abych vám jménem Sokola popřál klidný prosinec, pohodové vánoční dny a do roku 2020 hodně štěstí a především pak pevné zdraví.

Josef Svojsík – člen výkonného výboru TJ

Letiště Vodochody? Letiště Ruzyně!

I ti, kdo sledují media jen okrajově, nemohli v poslední době přehlédnout dvě zprávy. Obě mají vztah k tématu, v našem regionu tak palčivému, totiž projektu na veřejné mezinárodní letiště ve Vodochodech.

První zpráva byla o **zámyslu prodeje** letecké továrny Aero Vodochody dalšímu soukromému subjektu - akciové společnosti Omnipol. Předcházely tomu v letních měsících zprávy o problémech, se kterými se Aero potýká, včetně výměny vrcholového vedení. Ani informace poskytnuté na Dnech NATO v Ostravě nevypovídaly o manažerském zvládnutí výroby „nového“ cvičného letadla, které je již nějakou dobu předmětem PR aktivit výrobce. No, předváděn je jen jeden kus a na certifikaci L-139NG si budou možní zákazníci muset počkat ještě celý rok. Letadlo bez „techničáku“ si asi nikdo neobjedná.

Tento krok se jeví smysluplný. Omnipol je zavedený prodejce vojenské techniky včetně zajišťování jejího servisu, který pro zahraniční zákazníky i Armádu ČR Aero provádí. Jeho styky, podporované na státní úrovni (vzpomeňme jak často prezident i premiér na zahraničních cestách, podle svých tvrzení, nabízelí produkci Aera) mohou být lepším východiskem pro komerční úspěch. A byl by to úspěch nejen komerční, ale i z hlediska prestiže a budoucnosti naší země. O významu soběstačnosti v kapacitách pro obranu ČR netřeba hovořit.

Udržení náročné strojírenské výroby, kterou letecká technika beze sporu je, znamená i to, že máme stále ještě špičkově kvalifikovanou pracovní sílu. Zavřít továrnu a „nahnat“ lidi do skladových a logistických center by byl zločin. Jaký by byl osud továrního letiště? Odpověď může dávat druhá ze zmiňovaných zpráv.

Rozvoji letiště Václava Havla v Praze-Ruzyni byla věnována tiskovka s účastí premiéra, ministryně financí a vedoucích představitelů společnosti Letiště Praha. Impozantní vize letiště obsluhujícího Čechy, Sasko i jih Polska se rozšířením kapacity letiště, včetně výstavby paralelní dráhy, začíná po etapách realizovat. Tato část moderní infrastruktury země má mít významné přínosy jak ekonomické, tak i z hlediska životního prostředí. Její úspěšné vybudování (v souladu se strategií rozvoje dopravy ČR) tak jednoznačně určuje i postavení a místo ostatních letišť v ČR jako infrastruktury s místním významem. Ostatně toho si je vědomo i letiště Vodochody, které žalobou napadlo Krajský úřad Středočeského kraje za 2. aktualizaci zásad územního rozvoje kraje, ve které jsou plány rozvoje letiště Praha zohledněny. Uvidíme, zda soud dá i tentokrát přednost zájmům soukromého investora (jak se stávalo při sporech, které vedly obce o EIA letiště Vodochody) před státem deklarovaným veřejným zájmem na rozvoji strategické infrastruktury.

A přání Ježíškovi? Aby umožnil investorovi se ctí vycouvat z projektu, který se nezdařil, aby se neházely dál peníze do černé díry projektu letiště Vodochody, aby z továrního letiště zase startovaly

.....
 k zalétání nové stroje jako kdysi, aby u brány Aera/Omnipolu stáli zákazníci na letadla ve frontě :-). I když to nebude pod stromečkem letos, budeme si to hlídat dál, celý rok.

Ing. D.Hálkov, SLV-koordinace

AZAVLAHY
 VŠE PRO AUTOMATICKÉ ZAVLAHY

NÁVRHY A ÚPRAVY ZAHRAD
 Tomáš Matoušek & Martin Zabranský
 Tel: 608 327 421, 602 250 498
WWW.STROMECKYVANOCNI.CZ

Vás srdečně zve na již tradiční
**PRODEJ VÁNOČNÍCH STROMKŮ
 Z VLASTNÍ PLANTÁŽE**
*který se uskuteční od 30.11. do 22.12.2019 **

Nabízíme: borovice lesní, borovice černá, smrk ztepilý, smrk pichlavý /stříbrný/, jedle normandská, smrk pichlavý v kontejneru, jmelí.

Prodejní místo: K Erzu 98, Tursko
Prodejní doba: Po - Pá: 10.00-18.00
So - Ne: 10.00-17.00

Po dohodě s obecním úřadem zajišťujeme dopravu zakoupených stromků pro obyvatele Dolan zdarma.

Akce:
 jedle od **390 Kč ***

Info na: www.stromeckyvanocni.cz Tel: 602250498, 608327421

Na základě dohody s obecním úřadem Vám prodejce dopraví zakoupené stromky do Dolan zdarma.

Fotbalové přání

Já vás nebudu zdržovat sáhodlouhým rozbořem fotbalových zápasů a interními záležitostmi. Hrajeme fotbal ve svém osobním volnu a zejména pro radost, potěšení, ukázat své dovednosti, umění i neumění. Souhlasím s Lukášem, že dobrý kolektiv je základ naší hry. Věřím, že dobrá parta kluků, „co to máme rádi“ se vytvořila a užíváme si hru. Vzájemně si pomáháme s A-týmem a většina hráčů B-týmu získalo angažmá ve Staré Gardě pana Jaroslava Hamouze.

Proto vás milý občané naší obce, dámy a pánové zvu na naše fotbalová utkání. Přijďte na klobásu, pívko a podívanou, kterou hned jen tak jinde nevidíte. My potřebujeme vaši podporu, vaše komentáře a výkřiky z tribuny. Bez toho se to neobejde.

Přeji Vám všem příjemné prožití svátků vánočních, šťastný a veselý nový rok 2020.

Petr Holouš – Hopik

Sněhulák

Exponátů přihlášených do soutěže o Nej sněhuláka se sešlo překvapivé množství a v příštím zpravodaji se dozvíte, jak porota vybírala.

Myslivost

STŘETŮ AUT SE ZVĚŘÍ PŘIBÝVÁ - PREVENCÍ JE ZPOMALIT.

Tento fenomén dnešní doby plné automobilů se nevyhýbá ani našemu katastru. Zvěř nezná hranice, dopravní předpisy ani nenosí výstražné vesty. Zabránění těmto srážkám a tím zachránění života zvěři a ochránění našeho majetku, auta, je na každém řidiči. Nejdůležitější je znalost místních podmínek – lokalit s častým přechodem zvěře přes komunikaci. Obecně lze říci, že zvěř přechází v místech, kde se nachází v blízkosti silnice les, křovina atd. Nejrizikovější je doba úsvitu a soumraku. Řadě střetů se zvěří lze předejít obezřetností na silnici. Velké riziko hrozí při nočním oslnění světlomety vozidla, kdy je zvíře dokonale zmateno a zůstává strnule stát na vozovce. Účinnou prevencí je snížení rychlosti jízdy v místech, kde lze čekat výskyt zvěře. **Důležitá je také zraková kontrola obou stran silnice a soustředění se na možnost, že se zvíře může náhle objevit.**

Jak se zachovat?

Volně žijící zvěř je dle zákona v postavení podobném tzv. res nullius, tj. nikomu nepatří. Volně žijící zvěř nemá vlastníka, který by za ni mohl být odpovědný. Vlastnictvím se stává až okamžikem ulovení – tehdy náleží uživateli dané honitby. Proto při srážce se zvěří vždy doporučujeme volat policii.

Nastat totiž mohou dva případy.

1. Zvěř zůstává po srážce zraněna. V takovém případě je v rozporu se zákonem na ochranu zvířat proti týrání nechat zraněnou zvěř trpět. Zároveň je v rozporu se zákonem o myslivosti a u některých druhů zvířat i s jinými zákony zvíře sám svévolně usmrtit. Nehledě na nebezpečí, kterým může zraněné zvíře být řidiči či dalším účastníkům nehody. Policie řidiči pomůže situaci vyřešit a má rovněž kontakty na uživatele honitby pro případ potřeby zraněnou zvěř usmrtit, čímž se případ 1 plynule přemění v případ 2.

2. Zvěř je srážkou usmrcena. Podle zákona o myslivosti se zvěř okamžikem usmrcení stává majetkem uživatele honitby, nejčastěji tedy mysliveckého spolku, který v honitbě hospodář. V takovém případě povinnost volat policii přímo vyplývá ze zákona, protože došlo ke škodě na majetku třetí osoby.

V případě srážky se zvěří doporučujeme:

1. Ověřit zdravotní stav posádky automobilu.
2. Ověřit zda od sraženého zvířete nehrozí nebezpečí. Pokud ano, neopouštět vozidlo.
3. Zajistit posádku a místo nehody v souladu se zákonem o provozu na pozemních komunikacích (reflexní vesty, trojúhelník atd.).
4. V případě potřeby volat záchranou službu.
5. Volat policii, která zajistí místo nehody, zdokumentuje ji a přivolá (zástupce) uživatele honitby.

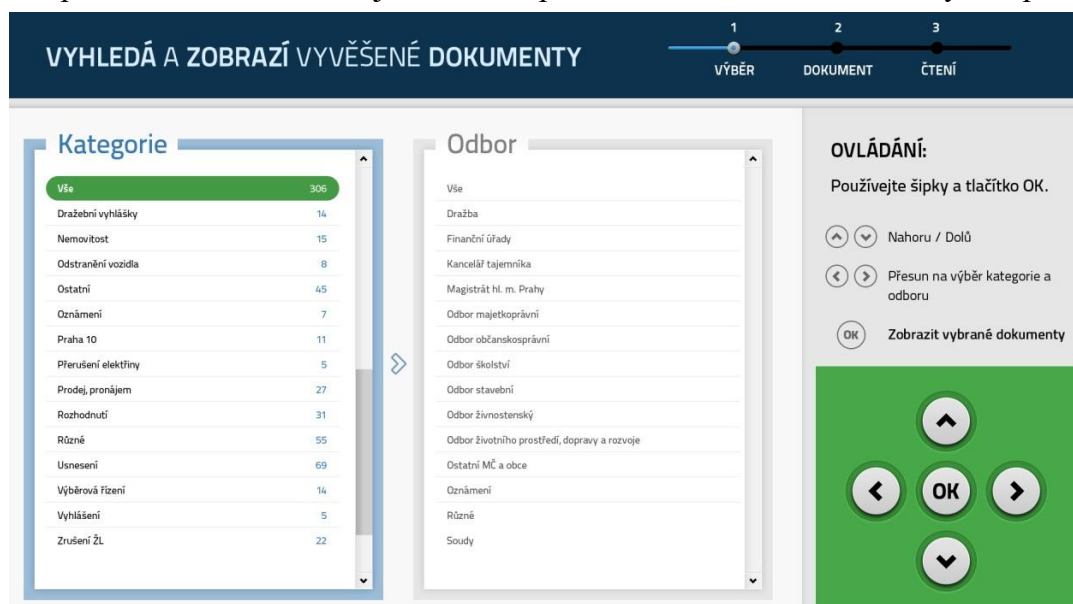
Ing. Tomáš Vlasák

Co se děje před budovou obecního úřadě?

V loňském roce obec přistoupila k žádosti ORP Kralupy nad Vltavou na vybavení interaktivní úřední deskou, která bude nainstalovaná na budově obecního úřadu, jejímž prostřednictvím bude možno zobrazit dokumenty na úřední desce obce a i přístup na úřední desku Kralup nad Vltavou. S tím také souvisí stavební úpravy před budovou – vybudování bezbariérového přístupu se zábradlím a instalace nových stožárů na vlajky.

Obecný popis funkcionality systému UID

Systém slouží uživatelům (občanům) k prohlížení aktuálně vyvěšených dokumentů. Ovládání systému je z pohledu uživatele velmi jednoduché, pomocí virtuální klávesnice dotykem přes sklo.

Systém umožňuje vyhledávat vyvěšené dokumenty pomocí filtrování dle odboru nebo kategorie dokumentů, které jsou automaticky řazeny od nejaktuálnějšího dokumentu po nejstarší. Ze zobrazeného seznamu vyfiltrovaných dokumentů si pak uživatel vybere ten, který si chce

prohlédnout. Dokument se automaticky zobrazí na větší části obrazovky s možností následného dvojnásobného zoomu pomocí šipek nahoru/dolů, který je dobře ovladatelný přes dotykovou obrazovku.

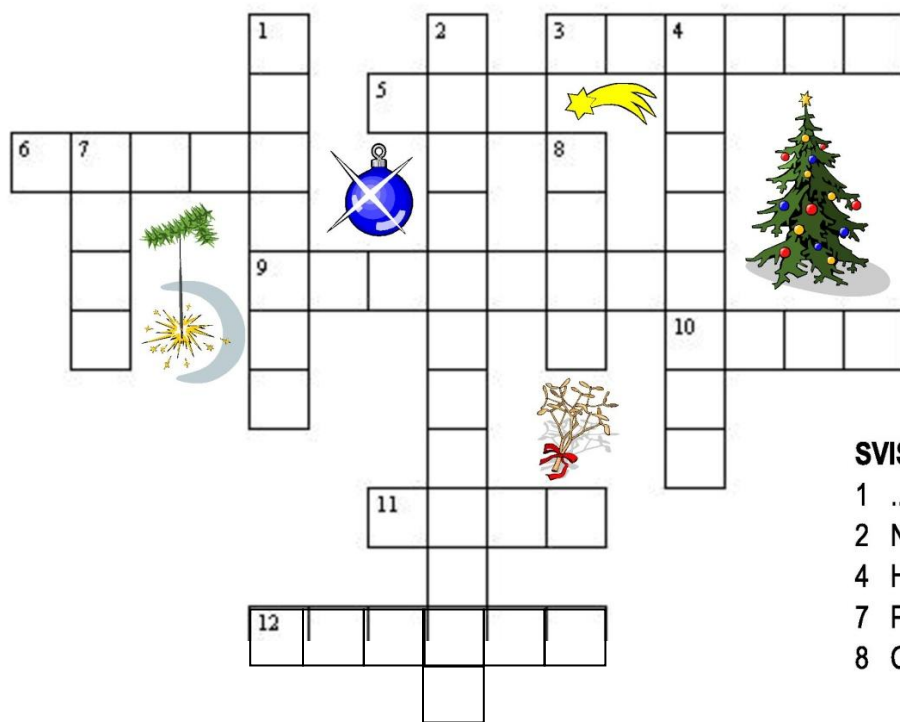
Naše obec je již plně připravena (elektrické i datové rozvody) pro namontování úřední desky a vše nyní závisí na dodavatelské firmě. Předpoklad prosinec 2019.

Ing. Tomáš Vlasák

Znáte české vánoční koledy?

Vyzkoušejte se. Doplňte chybějící slova z útržků koled na správná místa do křížovky.

Dovedete určit, ze kterých vánočních písniček jsme je vybrali?

VODOROVNĚ

- 3 Paní máma ..., koledu nám dala
- 5 Tichá ..., svatá noc
- 6 Z betlémské krajiny ... dejte
- 9 A co my ti nuzní dáme, ... co nemáme
- 10 Před tebou padáme, ... své skládáme
- 11 Já ti ... tři kozičky, by zahřály tvé nožičky
- 12 Štědrej večer ..., koledy přichystal

SVISLE

- 1 ... se Kristus pán, veselme se
- 2 Nesem vám noviny, ...
- 4 Hajdom hajdom ...
- 7 Pásli ... valaši
- 8 Chtíc aby ..., tak zpívala synáčkovi

Nadlidské výkony a těžký život pirátů v Dolanech

Po krásném létě, plném lenošení, a nyní mohu napsat, že již tradičně, přichází chvíle pravdy, kdy se účastníci běhu do Cihličky dozví, v jaké kondici právě jsou. Každý rok je to pravda velmi krutá, neboť se soutěžícím tmí před očima a dech nabere až druhý den, ale přesto se někteří stále vracejí. Tento rok se vrátila a své prvenství za ženy obhájila Dianka Dobšová a u mužů zazářil Vašek Kindl. Ti se těší z putovního poháru, ale velký obdiv si zaslouží všichni účastníci, protože kdo to běžel, ví, o čem mluvím...

Po vydechnutí se banda dolaňáků vydala k řece, k ostrovu na Kocandě. Zde

již hořel oheň, voněly burty, zpívala se pirátská píseň a očekávala se tma, aby děti mohly vyrazit hledat poklad slavného českého piráta Augustýna Heřmana. Tma přišla, děti odešly. Cesta za pokladem nebyla jednoduchá, všude číhali duchové pirátů a nešlo ostrov projít jen tak. Nakonec děti přišly, heslo našly a našly i ducha Augustýna Heřmana, kterého krásně ztělesnila Jana Těšíková a pak i zlatý poklad. Děti odešly, oheň uhasl, ale pěkný pocit z povedeného večera v nás zůstal. Aby se večer tak vyvedl, k tomu přispěl Martin Jelínek – jeden z nejkrásnějších pirátů, co znám a Kateřina Soukupová – jedna z nejstrašidelnějších pirátek. Tak se těšíme zase za rok.

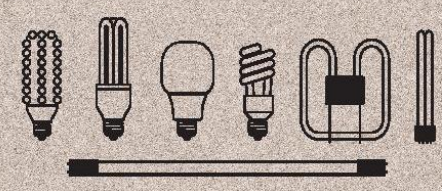

Jarmila Momutová

Svítím vám dlouho.
Až dosloužím, patřím
do sběrné nádoby.

Do malé sběrné nádoby patří
kompaktní úsporné žárovky, výbojky,
lineární (trubicové) žárovky do 40 cm,
světelné zdroje s LED diodami.

Odevzdejte nefunkční žárovku **ZDARMA**
do sběrné nádoby EKOLAMP
ve sběrných dvorech, úřadech a obchodech.

ekolamp s.r.o. infolinka: 810-886 100
www.ekolamp.cz

European Service ES
SINCE 1991

Bagrování všeho druhu

Rudolf Jirásek, Dolany ☎ **602 246 471**

www.ZAHRADYSNU.cz

Novoroční ohňostroj

K přivítání nového roku 2020 se sejdeme na hřišti místního Sokola v jednu hodinu po silvestrovské půlnoci

tj. 1. 1. 2020 01:00.

Silvestrovské oslavy budou pokračovat ohňostrojem a připitím si na zdraví a štěstí v novém roce 2020.

Jste všichni srdečně zváni!

**Pohodové prožití vánočních svátků,
šťastný Nový rok
a mnoho úspěchů a štěstí
v novém roce 2020**

Vám přeje zastupitelstvo obce
Dolany nad Vltavou

